

DAWYA is een Engelse variant van DAVIDA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van de Hebreeuwse naam David = 'lieveling', 'vriend'.

In het Hebreeuwse alfabet duiden de letters ook cijfers aan. Bij David behoort het getal 14: D = 4, W = 6 en D = 4: opgeteld 14. Dat is van belang voor het eerste hoofdstuk van het Mattheus-evangelie: daar merkt de evangelist op dat er vanaf Abraham tot aan Jezus telkens drie keer veertien geslachten voorbij zijn gegaan: drie keer het getal van David: Jezus is de kroon op het koningschap van David.

*

David van Jeruzalem, Israël; koning & profeet & voorvader van Jezus;

† ca 960 vóór Chr. Feest (oost.kerk: 19 & 26 &) 29 & 31 december.

David is één van de groten uit Israëls geschiedenis. Zo kunnen wij opmaken uit de bijbel. Zijn geschiedenis wordt verteld in de boeken 1 Samuël 16 vers 1 t/m/ 2 Koningen 2, vers 11, alsmede in 1 Kronieken 10,14 t/m 29,30. Hij geldt als de dichter van een flink aantal psalmen.

Een aantal verhalen zijn beroemd. Zijn strijd tegen Goliath; hoe hij voor het koningschap wordt uitgekozen; hoe hij vriendschap sluit met prins Jonathan, terwijl diens vader, koning Saul David steeds meer gaat haten en achtervolgen; hoe Saul tweemaal Saul's leven spaart, terwijl die in zijn macht was enz. Na Saul's dood, zal David hem inderdaad opvolgen. Een getrouwe volgeling van Saul, Simmi, blijft David achtervolgen waar hij maar gaat. Daarbij bekogelt hij hem met stenen en viezigheid en gooit hem allerlei beschuldigingen naar het hoofd: dat hij David eigenlijk zijn meester Saul de dood in heeft gedreven. Als David's lijfwacht aanbiedt hem te pakken te nemen en een kopje kleiner te maken, zegt David: "Niet doen, stel je voor dat hij door God op mijn weg is gestuurd om mij de waarheid onder de aandacht te brengen...!"

David zal veel verdriet ondervinden door eigen fouten, door zijn vrouwen en door sommigen van zijn zoons die tegen hem in opstand komen en zelfs met een eigen leger hun vader bestrijden. David is troosteloos, als zijn soldaten zijn opstandige zoon Absalom tegen zijn uitdrukkelijk gebod in toch hebben gedood.

David zal koning zijn van 1004 tot 965 vóór Christus. Toen hij aantrad, bestond het Land uit twee rijken, Juda en Efraïm. Hij maakte er een eenheid van door precies op de grens tussen beide gebieden een onbetekenend gehucht uit te bouwen tot de hoofdstad, Jeruzalem ("Vredezicht"). Hij geldt als de Gouden Koning uit Israëls geschiedenis. In de honderden jaren die zullen volgen, zal zijn volk vaak onderdrukt worden. Dan herleeft de hoop dat er weer eens iemand zal opstaan als David, een zoon van David, die de goede oude tijden zal laten herleven.

David sterft als een oude man. Waarschijnlijk rond het jaar 960 vóór Christus.

David is patroon van de zangers, muzikanten en dichters, vooral van degenen die zich op dit terrein verdienstelijk maken in de eredienst; hij is ook patroon van bergbewoners.

Sinds de 15e eeuw geldt de *Davidster* als symbool voor het jodendom. Daarvoor was dat de zevenarmige kandelaar geweest. De ster bestaat uit twee in elkaar geschoven driehoeken.

*

Er zijn nog talloze andere heilige of zaligen die David heten, onder wie **David van Wales**, Mynyw (= Menevia, tegenwoordig St. David's), Wales Groot-Brittannië; bisschop; † 601. Feest 1 maart.

*

In de Bretonse mythologie was prinses **Dahud** een dochter van koning Gralon of Gradlon, die naar men zegt aan het eind van de 5e eeuw zijn paleis had gebouwd in de stad Ys, vlak aan de westkust van Bretagne. Zij was een betoverende prinses: elke avond zette zij haar masker op en lokte mannen mee naar haar slaapvertrek. Bij het ochtendgloren stortte zij ze uit het kasteel in de afgrond, waar zij beneden in de branding omkwamen. Men zegt dat men in het neerstortende water van de bergriviertjes op weg naar de zee hun jammerkreten nog kan horen. De stad Ys was tegen het wassende zeewater beschermd door een dijk, waarin een sluis was gebouwd. De koning droeg de gouden sleutel om zijn nek. Maar tijdens één van haar nachtelijke uitspattingen wist Dahud die sleutel in de slaap aan haar vader te ontfutselen. Zij opende de sluisdeur en onmiddellijk liep de stad volkomen onder. Haar vader, koning Gradlon, was nog steeds onkundig van de ware toedracht. Hij wist zich maar ternauwernood mét zijn dochter in veiligheid te stellen. Maar bisschop Corentin was een heilig man en kon duivels herkennen. Toen Gradlon bij hem zijn toevlucht zocht, bezwoer deze hem de duivelin daar achter op zijn paard eindelijk van zich af te stoten. Na lang aarzelen deed hij dat. Zij verdrong en toen pas kwam het water tot bedaren. Sindsdien probeert deze boze Sirene zeelieden te laten stranden op het strand van Bretagne. De stad Ys is nooit meer herbouwd en tot op de dag van vandaag heeft men er geen spoor van teruggevonden.